

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2022/C 389/01	Последни публикации на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i>	1
---------------	--	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2022/C 389/02	Дело C-465/22: Определение на Съда от 16 август 2022 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Hamburg — Германия) — flightright GmbH/Brussels Airlines SA/NV (Въздушен транспорт — Обезщетяване на пътниците във въздушния транспорт при голямо закъснение на полет — Директно свързващ полет — Закъснение на първия полет — Липса на договорно правоотношение между пътника и въздушния превозвач от Общността, изпълнил втория полет — Иск за обезщетение срещу въздушния превозвач, изпълнил втория полет)	2
2022/C 389/03	Дело C-413/22: Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 21 юни 2022 г. — Vapo Atlantic SA/Entidade Nacional Para o Setor Energético EPE, Fundo de Eficiência Energética, Fundo Ambiental	2
2022/C 389/04	Дело C-416/22: Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия), постъпило на 21 юни 2022 г. — EDP — Energias de Portugal, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira	3
2022/C 389/05	Дело C-428/22: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 28 юни 2022 година — „ДЕВНЯ ЦИМЕНТ“ АД/ Заместник-председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“	4
2022/C 389/06	Дело C-437/22: Преюдициално запитване от Riigikohus (Естония), постъпило на 4 юли 2022 г. — R.M. и E.M./Eesti Vabariik (Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet)	5

2022/C 389/07	Дело C-466/22: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Велико Търново (България) на 12 юли 2022 година — „В.Б. Трейд“ ООД/ Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — Велико Търново при Централно управление на Националната агенция за приходите	6
2022/C 389/08	Дело C-473/22: Преюдициално запитване от Markkinaoikeus (Финландия), постъпило на 15 юли 2022 г. — Mylan AB/Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC, Gilead Sciences Inc.	7
2022/C 389/09	Дело C-497/22: Преюдициално запитване от Landgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 22 юли 2022 г. — EM/Roompot Service B.V.	7
2022/C 389/10	Дело C-509/22: Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 27 юли 2022 г. — Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Girelli Alcool Srl	8
2022/C 389/11	Дело C-522/22: Преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 4 август 2022 г. — GE/British Airways plc	9
2022/C 389/12	Дело C-551/22 P: Жалба, подадена на 17 август 2022 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (трети разширен състав) на 1 юни 2022 г. по дело T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno и SFL/ЕСП	9
	Общ съд	
2022/C 389/13	Дело T-409/22: Иск, предявен на 30 юни 2022 г. — Glonatech/REA	11
2022/C 389/14	Дело T-450/22: Жалба, подадена на 18 юли 2022 г. — Sberbank Europe/ЕСП	12
2022/C 389/15	Дело T-453/22: Жалба, подадена на 21 юли 2022 г. — BASF и др./Комисия	13
2022/C 389/16	Дело T-501/22: Жалба, подадена на 18 август 2022 г. — Австрия/Комисия	14
2022/C 389/17	Дело T-506/22: Жалба, подадена на 18 август 2022 г. — CrossFit/EUIPO — Pitk Pelotas (CROSSWOD EQUIPMENT)	15
2022/C 389/18	Дело T-509/22: Жалба, подадена на 22 август 2022 г. — Vimbo/EUIPO — Bottari Europe (VimboBIKE)	16
2022/C 389/19	Дело T-511/22: Жалба, подадена на 23 август 2022 г. — Olimp Laboratories/EUIPO — Schmitzer (HPU AND YOU)	17
2022/C 389/20	Дело T-517/22: Жалба, подадена на 29 август 2022 г. — Aldi/EUIPO — Heredero de Navarra (LYTTOS)	18
2022/C 389/21	Дело T-520/22: Жалба, подадена на 28 август 2022 г. — Karić/Съвет	18
2022/C 389/22	Дело T-521/22: Жалба, подадена на 29 август 2022 г. — Golovaty/Съвет	19
2022/C 389/23	Дело T-522/22: Жалба, подадена на 29 август 2022 г. — QU/Съвет	20
2022/C 389/24	Дело T-528/22: Жалба, подадена на 30 август 2022 г. — Belaruskali/Съвет	21
2022/C 389/25	Дело T-529/22: Жалба, подадена на 30 август 2022 г. — QT/ЕИБ	22
2022/C 389/26	Дело T-534/22: Жалба, подадена на 30 август 2022 г. — Belarusian Potash Company/Съвет	23
2022/C 389/27	Дело T-415/18: Определение на Общия съд от 25 август 2022 г. — Silgan Closures и Silgan Holdings/Комисия	24
2022/C 389/28	Дело T-808/19: Определение на Общия съд от 25 август 2022 г. — Silgan International и Silgan Closures/Комисия	24

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2022/С 389/01)

Последна публикация

ОВ С 380, 3.10.2022 г.

Предишни публикации

ОВ С 368, 26.9.2022 г.

ОВ С 359, 19.9.2022 г.

ОВ С 340, 5.9.2022 г.

ОВ С 326, 29.8.2022 г.

ОВ С 318, 22.8.2022 г.

ОВ С 311, 16.8.2022 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Определение на Съда от 16 август 2022 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Hamburg — Германия) — flightright GmbH/Brussels Airlines SA/NV

(Дело C-465/22) ⁽¹⁾

(Въздушен транспорт — Обезщетяване на пътниците във въздушния транспорт при голямо закъснение на полет — Директно свързващ полет — Закъснение на първия полет — Липса на договорно правоотношение между пътника и въздушния превозвач от Общността, изпълнил втория полет — Иск за обезщетение срещу въздушния превозвач, изпълнил втория полет)

(2022/C 389/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Amtsgericht Hamburg

Страни в главното производство

Ищец: flightright GmbH

Ответник: Brussels Airlines SA/NV

Диспозитив

Заличава дело C-465/22 от регистъра на Съда.

⁽¹⁾ Дата на постъпване в Съда: 12.7.2022 г.

Преюдициално запитване от Supremo Tribunal Administrativo (Португалия), постъпило на 21 юни 2022 г. — Vapo Atlantic SA/Entidade Nacional Para o Setor Energético EPE, Fundo de Eficiência Energética, Fundo Ambiental

(Дело C-413/22)

(2022/C 389/03)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Supremo Tribunal Administrativo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vapo Atlantic SA

Отвѣтници: Entidade Nacional Para o Setor Energético EPE, Fundo de Eficiência Energética, Fundo Ambiental

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 3, параграф 4 и член 18 от Директива 2009/28⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която с оглед на изпълнение на целите за влагане на биогорива, предвижда, че икономическите оператори могат да доказват като алтернатива спазването на същите критерии чрез (i) физическо влагане на биогорива в изкопаеми горива или (ii) закупуване на ценни книжа за биогорива (ЦКБ) от други агенти, които имат излишък от тях?
- 2) Трябва ли член 3, параграф 4 и член 18 от Директива 2009/28 да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, ограничава възможността за физическо влагане на биогорива до производители на биогорива, които имат статут на данъчен склад за преработка, като възпрепятства тази възможност за вложители, които внасят гориво със статут на регистриран получател, които могат да се възползват от възможността за придобиване на ЦКБ, като в противен случай дължат компенсация (фактически равностойна на глоба)?
- 3) Различен ли е отговорът на предходния въпрос, ако към момента на настъпване на фактите, на пазара не са били налични свободни за продажба ЦКБ, поради което е било фактически невъзможно или прекомерно трудно малкият оператор да придобие ЦКБ и при положение че Direção-Geral de Energia e Geologia (DGEG) (Генерална дирекция по енергетика и геология) не е провела необходимите търгове, като му остава плащането на компенсация (фактически равностойна на глоба)?
- 4) Трябва ли член 18, параграф 3 от Директива 2009/28 да се тълкува в смисъл, че налага независими одити (в случая с националното законодателство — независими проверки) като предварително условие за прилагане на режима на устойчивост?
- 5) Допуска ли член 18, параграф 3 от Директива 2009/28 национална система за проверка на критериите за устойчивост, която, въпреки че предвижда акредитиране на проверяващи органи за извършване на независими проверки на спазването на критериите за устойчивост (в съответствие с член 18, параграф 3 от тази директива), на практика не позволява избор на тези органи поради липса на конкурсни процедури, като изисква от икономическите оператори да представят доказателства за спазването на тези критерии, без да са придружени от независим одит?
- 6) При отрицателен отговор на предходните въпроси, трябва ли член 34 ДФЕС да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба като разглежданата в главното производство, тълкувана по начина, описан в предходните въпроси?

⁽¹⁾ Директива 2009/28/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година за насърчаване използването на енергия от възобновяеми източници и за изменение и впоследствие за отмяна на директиви 2001/77/ЕО и 2003/30/ЕО (ОВ L 140, 2009 г., стр. 16).

Преюдициално запитване от Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) (Португалия), постъпило на 21 юни 2022 г. — EDP — Energias de Portugal, SA/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Дело C-416/22)

(2022/C 389/04)

Език на производството: португалски

Запитваща юрисдикция

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Страни в главното производство

Жалбоподател: EDP — Energias de Portugal, SA

Отвѣтник: Autoridade Tributária e Aduaneira

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли трансакциите i) предложение за изкупуване на облигации срещу заплащане на парична сума, ii) емитиране на облигации и iii) публично предлагане на акции да се считат за „цялостни трансакции“ по смисъла на практиката на СЕС, произтичаща от решенията по дела *Isabele Gielen* (C-299/13) ⁽¹⁾ и *Air Berlin* (C-573/16) ⁽²⁾?
- 2) Следва ли изразът „свързани с горното формалности“ в член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2008/7/ЕО ⁽³⁾ на Съвета от 12 февруари 2008 година да се тълкува в смисъл, че същият обхваща услугите за финансово посредничество, договорени като аксесорни във връзка с трансакциите i) предложение за изкупуване на облигации срещу заплащане на парична сума, ii) емитиране на облигации, и iii) публично предлагане на акции?
- 3) Може ли член 5, параграф 2, буква б) от Директива 2008/7/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година да се тълкува в смисъл, че не допуска облагането с гербов налог на комисионните, получени за услуги за финансово посредничество, предоставени от дадена банка, във връзка с i) обратното изкупуване на дългови инструменти, ii) емитирането и пласирането на пазара на ценни книжа и iii) увеличаването на капитал чрез публично предлагане на емитираните акции, които услуги включват задължението за идентифициране на инвеститорите и установяването на контакт с тях за целите на разпределянето на ценните книжа, получаването на нареждания за записване или придобиване, както и — в отделни случаи, придобиването на ценните книжа, обект на съответното предлагане?
- 4) Следва ли отговорът на предходните въпроси да бъде различен, в зависимост от това дали съгласно закона предоставянето на финансовите услуги е задължително или факултативно?

⁽¹⁾ EU:C:2014:2266.

⁽²⁾ EU:C:2017:772.

⁽³⁾ Директива 2008/7/ЕО на Съвета от 12 февруари 2008 година относно косвените данъци върху набирането на капитал (ОВ L 46, 2008 г., стр. 11).

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Варна (България) на 28 юни 2022 година — „ДЕВНЯ ЦИМЕНТ“ АД / Заместник-председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“

(Дело С-428/22)

(2022/С 389/05)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Варна

Страни в главното производство

Жалбоподател: „ДЕВНЯ ЦИМЕНТ“ АД

Отговорник: Заместник-председател на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“

Преюдициални въпроси

1. Като се има предвид целта на Директива на Съвета 2009/119/ЕО ⁽¹⁾ от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти, както и член 2, буква „г“ от Регламент (ЕО) № 1099/2008 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Света от 22 октомври 2008 година относно статистиката за енергийния сектор, както и с оглед принципа на пропорционалност по чл. 52, § 1, във връзка с чл. 17 от Хартата на основните права на ЕС, следва ли съображение 33 от преамбюла, чл. 1, чл. 3, чл. 8 и чл. 2, букви „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което определя лицата, осъществили вътрешнообщностни пристигания на нефтен кокс по т. 3.4.23 от приложение А към Регламент (ЕО) № 1099/2008 г. за производствени цели, като задължени лица за създаването на запаси за извънредни ситуации?

2. Следва ли съображение 33 от преамбюла, член 1, член 3, член 8 и член 2, букви „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което ограничава видовете продукти, с които следва да бъдат създадени и поддържани запаси за извънредни ситуации, само до част от видовете продукти по член 2, буква „и“ от Директивата във връзка с глава 3.4 от приложение А към Регламент (ЕО) № 1099/2008?
3. Следва ли съображение 33 от преамбюла, член 1, член 3, член 8 и член 2, букви „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което предвижда, че извършването на вътрешнообщностни пристигания, респективно внос, на един вид продукт по член 2, буква „и“ от Директивата във връзка с глава 3.4 от приложение А към Регламент (ЕО) № 1099/2008 от дадено лице поражда задължение за него да създаде и поддържа запаси за извънредни ситуации от друг, различен вид продукт?
4. Следва ли съображение 33 от преамбюла, член 1, член 3, член 8 и член 2, букви „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че не допускат национално законодателство като разглежданото в главното производство, което налага на дадено лице задължение да създаде и поддържа запас с продукт, който не използва в и не е свързан с икономическата дейност на това лице, което задължение освен това е и със значима финансова тежест за лицето (водеща практически до невъзможност за изпълнение), тъй като лицето не притежава такъв продукт и не е негов вносител и/или съхранител?
5. Ако отговорът по някой от въпросите е отрицателен, като се има предвид целта на Директива на Съвета 2009/119/ЕО от 14 септември 2009 г. за налагане на задължение на държавите-членки да поддържат минимални запаси от суров нефт и/или нефтопродукти, както и с оглед принципа на пропорционалност по чл. 52, § 1, във връзка с чл. 17 от Хартата на основните права на ЕС, следва ли съображение 33 от преамбюла, член 1, член 3, член 8 и член 2, букви „и“ и „й“ от Директивата да се тълкуват в смисъл, че на вносител на даден вид продукт може да бъде наложено задължение за създаване и поддържане на запаси за извънредни ситуации само от същия вид продукт, с който е осъществил вноса?

⁽¹⁾ ОВ 2009, L 265, стр. 9

⁽²⁾ ОВ 2008, L 304, стр. 1

Преюдициално запитване от Riigikohus (Естония), постъпило на 4 юли 2022 г. — R.M. и E.M./Eesti Vabariik (Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet)

(Дело C-437/22)

(2022/C 389/06)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Riigikohus

Страни в главното производство

Жалбоподатели в касационното производство: R.M. и E.M.

Отговорник в касационното производство и увредено лице: Eesti Vabariik (представявана от Põllumajanduse Registre ja Informatsiooni Amet)

Преюдициални въпроси

- 1) При обстоятелства като тези по главното производство, следва ли от член 7 от Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 ⁽¹⁾ на Съвета от 18 декември 1995 г. във връзка с член 56, първа алинея и член 54, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 ⁽²⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г., както и с член 35, параграф 6 от Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014 ⁽³⁾ на Комисията от 11 март 2014 г., основание с директен ефект, за да се изиска от представителите на юридическо лице бенефициер, които умишлено са представили невярна информация с цел получаване чрез измама на помощ, финансирана от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), да възстановят получената чрез измама помощ?

- 2) При обстоятелства като тези по главното производство, при които финансирана от ЕЗФРСР помощ е определена чрез измама и изплатена на дружество с ограничена отговорност (Osaiħing), може ли за бенефициери по смисъла на член 54, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 г. и член 35, параграф 6 от Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014 на Комисията от 11 март 2014 г. да се считат и представителите на дружеството бенефициер, които са извършили измамата и освен това към момента на получаване на помощта чрез измама са действителните собственици на това дружество?

- (¹) Регламент (ЕО, Евратом) № 2988/95 на Съвета от 18 декември 1995 година относно защитата на финансовите интереси на Европейските общности (ОВ L 312, 1995 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 1, стр. 166).
- (²) Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 549).
- (³) Делегиран регламент (ЕС) № 640/2014 на Комисията от 11 март 2014 година за допълнение на Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на интегрираната система за администриране и контрол и условията за отказ или оттегляне на плащанията и административните санкции, приложими към директните плащания, подпомагането на развитието на селските райони и кръстосаното съответствие (ОВ L 181, 2014 г., стр. 48).

Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Велико Търново (България) на 12 юли 2022 година — „В.Б. Трейд“ ООД / Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — Велико Търново при Централно управление на Националната агенция за приходите

(Дело С-466/22)

(2022/С 389/07)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд — Велико Търново

Страни в главното производство

Жалбоподател: „В.Б. Трейд“ ООД

Отговорник: Директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — Велико Търново при Централно управление на Националната агенция за приходите

Преюдициални въпроси

- 1) Следва ли изразът „Правната сила на електронния подпис като доказателство...“, съдържащ се в разпоредбата на чл.25, параграф 1 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) No 910/2014 (¹) НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 23 юли 2014 година относно електронната идентификация и удостоверителните услуги при електронни трансакции на вътрешния пазар и за отмяна на Директива 1999/93/ЕО, да се тълкува в смисъл, че разпоредбата задължава съдилищата на страните — членки да приемат, че шом са налице или не се спорят предпоставките на чл.3, параграфи 10, 11 и 12 от този Регламент, то наличието и соченото авторство на такъв подпис трябва *apriori* да се приемат като несъмнени и безспорно установени, и трябва ли да се тълкува в смисъл, че шом са налице предпоставките на тези разпоредби, съдилищата на страните — членки са длъжни да признаят, че е налице доказателствена стойност/сила на квалифицирания електронен подпис, равнозначна на доказателствената стойност/сила на саморъчния подпис единствено в рамките, която съответният национален правен режим предвижда за този саморъчен подпис?
- 2) Изразът „не може да бъде оспорена при съдебни производства ...“, съдържащ се в разпоредбата на чл.25, параграф 1 от този Регламент следва ли да се тълкува като разпореждащ абсолютна забрана за националните съдилища на държавите — членки да използват предвидените в техните правни системи процесуални възможности за оспорване на доказателственото значение на предвидената в Регламента правна сила на електронния подпис, или следва да се тълкува в смисъл, че разпоредбата не съставлява пречка да се опровергават предпоставките, съдържащи се в нормите на чл.3, параграфи 10, 11 и 12 от същия Регламент, като се ползват от националните съдилища на държавите — членки приложимия според техните процесуални закони инструментариум, като по този начин се даде възможност на страните по повдигнат пред съд определен правен спор да опровергават предвидената доказателствена сила и стойност на електронния подпис?

(¹) ОВ 2014, L 257, стр. 73

Преюдициално запитване от Markkinaoikeus (Финландия), постъпило на 15 юли 2022 г. — Mylan AB/Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC, Gilead Sciences Inc.

(Дело C-473/22)

(2022/C 389/08)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Markkinaoikeus

Страни в главното производство

Ищец: Mylan AB

Ответници: Gilead Sciences Finland Oy, Gilead Biopharmaceutics Ireland UC, Gilead Sciences Inc.

Преюдициални въпроси

1. Може ли действащата във Финландия и основана на обективната отговорност правна уредба на обезщетението, описана по-горе (г. 16—18 от настоящото преюдициално запитване), да се смята за съвместима с член 9, параграф 7 от Директива 2004/48 ⁽¹⁾?
2. При отрицателен отговор на първия въпрос: какъв вид отговорност за вреди тогава е отговорността по член 9, параграф 7 от Директива 2004/48? Следва ли да се приеме, че тя представлява форма на виновна отговорност, форма на отговорност за злоупотреба с право или отговорност на друго основание?
3. Във връзка с втория въпрос: какви обстоятелства следва да се вземат предвид при преценката дали е налице отговорност?
4. По-конкретно, трябва ли посочената в третия въпрос преценка да се извършва само въз основа на известните при постановяването на временната мярка обстоятелства, или може да се вземе предвид например това, че впоследствие, след постановяването на временната мярка, правото на интелектуална собственост, твърдяното нарушение на което е било основанието за налагането на временната мярка, е обявено за изначално несъществуващо, а ако е така, какво значение следва да се придаде на последно посоченото обстоятелство?

⁽¹⁾ Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост (ОВ L 157, 2004 г., стр. 45; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 2, стр. 56).

Преюдициално запитване от Landgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 22 юли 2022 г. — EM/Roompot Service B.V.

(Дело C-497/22)

(2022/C 389/09)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Ищец в първоинстанционното производство и жалбоподател в производството по обжалване: EM

Ответник в първоинстанционното производство и в производството по обжалване: Roompot Service B.V.

Преюдициален въпрос

Трябва ли член 24, точка 1, първо изречение от Регламент (ЕС) № 1215/2012⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че по отношение на сключен между физическо лице и наемодател, отдаващ по занятие ваканционни жилища под наем, договор за краткосрочно предоставяне за ползване на бунгало в управляван от наемодателя ваканционен комплекс, който освен самото предоставяне за ползване предвижда допълнителни услуги като окончателно почистване и предоставяне на спално бельо, се прилага изключителната компетентност по местонахождението на наетия имот, независимо дали ваканционното бунгало е собственост на наемодателя или на трето лице?

⁽¹⁾ Регламент на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2012 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (ОВ L 351, 2012 г, стр. 1).

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 27 юли 2022 г. — Agenzia delle Dogane e dei Monopoli/Girelli Alcool Srl

(Дело C-509/22)

(2022/C 389/10)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Ответник: Girelli Alcool Srl

Преюдициални въпроси

- 1) Най-напред, следва ли понятието за непредвидими обстоятелства като причина за загуби, възникнали при прилагане на режим на отложено плащане по смисъла на член 7, параграф 4 от Директива 2008/118/ЕО⁽¹⁾, да се разбира — също както при непреодолима сила — като необичайни и непредвидими, независещи от лицензирания складопържател обстоятелства, които не могат да бъдат избегнати, въпреки че същият е предприел всички предпазни мерки в случая, като обективно е изключена всякаква възможност за контрол от негова страна?
- 2) Освен това, за да се изключи отговорността при непредвидими обстоятелства, трябва ли да се вземе предвид и ако да, в каква степен, положената грижа за предприемане на предпазните мерки, необходими за избягване на вредоносното събитие?
- 3) При условията на евентуалност спрямо първите два въпроса, съвместима ли е разпоредба като член 4, параграф 1 от Законодателен декрет № 504 от 26 октомври 1995 г., който приравнява на непредвидими обстоятелства и на непреодолима сила леката небрежност (на същото лице или на трети лица), с разпоредбата на член 7, параграф 4 от Директива 2008/118/ЕО, който не посочва други условия, по-конкретно що се отнася до „вината“ на извършителя на деянието или на активното лице?
- 4) Накрая, може ли изразът, който също се съдържа в член 7, параграф 4 „или вследствие на разрешение на компетентните органи на държавата членка“ да се разбира в смисъл, че позволява на държавата членка да въведе друга обща категория (лека вина), която може да повлияе върху определението за освобождаване за потребление в случай на унищожаване или загуба на стоката, или този израз не може да включва подобна клауза, а следва да се разбира като отнасящ се до конкретни случаи, разрешавани всеки поотделно или при всяко положение установени за казуси, определени от обективните им компоненти?

⁽¹⁾ Директива 2008/118/ЕО на Съвета от 16 декември 2008 година относно общия режим на облагане с акциз и за отмяна на Директива 92/12/ЕИО (ОВ L 9, 2009 г., стр. 12).

Преюдициално запитване от Landgericht Frankfurt am Main (Германия), постъпило на 4 август 2022 г. — GE/British Airways plc

(Дело C-522/22)

(2022/C 389/11)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Landgericht Frankfurt am Main

Страни в главното производство

Ищец: GE

Ответник: British Airways plc

Преюдициални въпроси

1) Трябва ли член 8, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 261/2004 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че пътник, който е платил за полет частично с мили по програма за редовни пътници, може да поиска от опериращия въздушен превозвач, който не е негов съдоговорител, възстановяване на стойността на билета (само) в мили по програма за редовни пътници?

2) В случай че Съдът отговори утвърдително на първия въпрос:

Допуска ли Регламент № 261/2004 национална правна уредба, съгласно която ако в нарушение на задължението си по член 8, параграф 1, буква а) от този регламент опериращият въздушен превозвач не възстанови стойността на билета в мили, пътникът може да поиска обезщетение вместо изпълнение, или пътникът е обвързан с първоначалното си искане за възстановяване в мили по програма за редовни пътници?

3) В случай че Съдът отговори отрицателно на първия въпрос:

Трябва ли член 8, параграф 1, буква а) във връзка с член 7, параграф 3 от Регламент № 261/2004 да се тълкува в смисъл, че ако пътникът може да поиска или да получи възстановяване и в пари, опериращият въздушен превозвач трябва да му възстанови — като пълна стойност на билета на цената, на която е купен — сумата, която е можела или би могла да му позволи, без да използва мили по програма за редовни пътници, да получи премаршрутиране при сравними транспортни условия до крайния пункт на пристигане при първа възможност или на по-късна дата, удобна за него, в зависимост от наличността на свободни места?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, 2004 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Жалба, подадена на 17 август 2022 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (трети разширен състав) на 1 юни 2022 г. по дело T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno и SFL/ЕСП

(Дело C-551/22 P)

(2022/C 389/12)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: L. Flynn, D. Triantafyllou, A. Nijenhuis, P. Němečková и A. Steiblytė)

Други страни в производството: Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno, Stiftung für Forschung und Lehre (SFL), Единен съвет за реструктуриране (ЕСП), Кралство Испания, Европейски парламент, Съвет на Европейския съюз, Banco Santander, S.A.

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Съда:

- 1) да отмени решението на Общия съд от 1 юни 2022 г., Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno и SFL — Stiftung für Forschung und Lehre (SFL)/Единен съвет за реструктуриране (Т-481/17, ЕУ:Т:2022:311), в частта, в която Общият съд обявява за допустима първоинстанционната жалба за отмяна,
- 2) да обяви за недопустима първоинстанционната жалба за отмяна по дело Т-481/17 и съответно да я отхвърли изцяло, и
- 3) да осъди Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno и SFL, Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) (жалбоподатели в първоинстанционното производство) да заплатят съдебните разноски, направени от Комисията както в производството пред Общия съд, така и в настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят излага три основания за обжалване и твърди, че Общият съд е допуснал следните грешки при прилагане на правото:

- неправилно тълкуване на член 263, параграф 4 ДФЕС и на член 18, параграф 7 от Регламента относно Единния механизъм за реструктуриране⁽¹⁾, доколкото схемата за реструктуриране е квалифицирана като обжалваем акт (първо основание за обжалване),
- неправилно тълкуване на член 263, параграф 4 ДФЕС и нарушение на правото на защита на Комисията, тъй като жалбата за отмяна не е насочена срещу издателя на правнообвързващия окончателен акт (второ основание за обжалване), и
- излагане на противоречиви мотиви в обжалваното съдебно решение, тъй като Общият съд е приел за допустима жалбата за отмяна на оспорваната схема за реструктуриране, макар да заключава, че въпросната схема влиза в сила и произвежда задължителни правни последици само посредством решението на Комисията (трето основание за обжалване).

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 225, 2014 г., стр. 1).

ОБЩ СЪД

Иск, предявен на 30 юни 2022 г. — Glonatech/REA

(Дело T-409/22)

(2022/C 389/13)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: Global Nanotechnologies AE schediasmou anaptyxis paraskevis kai emporias ylikon nanotechnologies (Glonatech) (Ламия, Гърция) (представител: N. Scandamis, адвокат)

Ответник: Европейска изпълнителна агенция за научни изследвания

Искания

Ищецът моли Общия съд:

- да установи, че той е изпълнил точно договорните си задължения и има пълно право да му бъдат заплатени претендираните разходи по проекта SANAD, и да отмени дебитно известие № 3242113938, доколкото с него се нарушава приложимата правна уредба, като се приема, че отхвърлените разходи са недопустими, и
- да осъди REA да заплати разноските пред Общия съд или, ако исканията в молбата по настоящото производство не бъдат уважени, да не осъжда ищеца да заплати съдебните разноски с оглед на сложността на настоящото дело.

Основания и основни доводи

Ищецът изтъква четири основания в подкрепа на иска.

1. Първо основание: трябвало да се приеме, че „окончателният одитен доклад“ относно надбавките за командированите служители на ищеца, предоставени за обмен на знания и междусекторна мобилност, не попадал в обхвата на споразумението (споразумението за предоставяне на безвъзмездни средства), тъй като бил изготвен извънредно от REA с оглед на финансиране с единна ставка, подходящо за ориентирана към крайните продукти и резултатите изследователска дейност, и поради това не подлежал на последваща проверка, както и поради това, че видимо бил изготвен с цел уличаване поради подозрения за системни грешки, за които обаче се приемало, че нямат системен характер, като по този начин използвал способности, характерни за различни видове производства.
2. Второ основание: в случай че се приемело, че такъв контрол попада в обхвата на споразумението за предоставяне на безвъзмездни средства, той трябвало да бъде извършен като предварителна проверка от разпоредителя с бюджетни кредити въз основа на доказателства, получени посредством въведени от организацията домакин (КУ) механизми за електронна проверка, които са предназначени конкретно за събиране в собствените помещения на данни за командироването и върху които се осъществява контрол от ответника. Като пропуснал да направи това, ответникът нарушил клаузите на споразумението за предоставяне на безвъзмездни средства при надлежната преценка съгласно приложимата правна уредба.
3. Трето основание: дори и да се приемело, че одитът попада в обхвата на договора и тежестта на доказване се носи по принцип от ищеца, отхвърлянето на разходите за командироване в рамките на последваща проверка за системни грешки, неподходящи за такава проверка, що се отнася до финансиране с единна ставка, било извършено в нарушение на принципа на добросъвестност не само при прилагането на Финансовия регламент 2018/1046 ⁽¹⁾, който бил в сила към момента на одита (член 181, параграф 2), но и при изпълнението по договора като цяло: като незаконосъобразно упражнил право на преценка, извършилият одита не признал за достатъчен одита за изпълнение при финансиране с единна ставка, така че да го прецени въз основа на заверени и подлежащи на одит данни за минали периоди на бенефициера, а вместо това отдал превес на доказателства, отнасящи се до правопораждащи събития, свързани с дейностите, за които се прилага финансиране с единна ставка. Такова обръщане на реда на доказателствата лишило ищеца от правото да тълкува договорните си задължения в своя полза в правен контекст на неяснота на разпоредбите, каквато била породена от приложимия към онзи момент Финансов регламент (966/2012) ⁽²⁾, както и от непослователното поведение на ответника при упражняването на контрол върху прилагането на споразумението за предоставяне на безвъзмездни средства.

4. Четвърто основание: при надлежно отчитане на различните непротиворечиви доказателства — вътрешни и външни — както и подвеждащите насоки преди и по време на привездането в действие, забелязаните несъответствия и празнини в доказателствата не трябва да бъдат вземани предвид или трябва поне да бъдат сведени до съответното им измерение, но не и да доведат до пълно отхвърляне поради системния им характер, по-специално когато не трябва да бъдат взимани под внимание поради ирелевантност или несъществено значение в съответствие с общия принцип на пропорционалност.

- (¹) Регламент (ЕС, Евратом) 2018/1046 на Европейския парламент и на Съвета от 18 юли 2018 година за финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза, за изменение на регламенти (ЕС) № 1296/2013, (ЕС) № 1301/2013, (ЕС) № 1303/2013, (ЕС) № 1304/2013, (ЕС) № 1309/2013, (ЕС) № 1316/2013, (ЕС) № 223/2014 и (ЕС) № 283/2014 и на Решение № 541/2014/ЕС и за отмяна на Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 (ОВ L 193, 2018 г., стр. 1).
- (²) Регламент (ЕС, Евратом) № 966/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 на Съвета (ОВ L 298, 2012 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 18 юли 2022 г. — Sberbank Europe/ЕСП

(Дело Т-450/22)

(2022/С 389/14)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Sberbank Europe AG (Виена, Австрия) (представител: О. Behrends, адвокат)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране (ЕСП)

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- в съответствие с член 264 ДФЕС да отмени решението на ЕСП от 1 март 2022 г. за отказ от реструктуриране по отношение на жалбоподателя,
- да осъди ЕСП да заплати разноските на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква седем основания в подкрепа на своята жалба.

1. Първо основание: ЕСП надхвърлил правомощията си като е приел решение относно жалбоподателя вместо просто да се въздържа от всякакви действия в съответствие със собствената си констатация, че условията по член 18 от Регламента за ЕМП (¹) не са налице.
2. Второ основание: ЕСП не предоставил възможност на жалбоподателя да бъде изслушан.
3. Трето основание: ЕСП не обосновал по надлежен начин твърденията си.
4. Четвърто основание: ЕСП не разгледал по надлежен начин изискванията по член 18, параграф 1, буква б) от Регламента за ЕМП.
5. Пето основание: ЕСП и ЕЦБ не разгледали възможността за преустановяване на задълженията на жалбоподателя.
6. Шесто основание: ЕСП нарушил принципа на пропорционалност като не разгледал редица очевидни и по-слабо обременителни алтернативи, включително прехвърлянето на жалбоподателя на друг акционер.

7. Седмо основание: ЕСП не следвал плана за реструктуриране без да даде каквото и да е приемливо обяснение за това.

(¹) Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 (ОВ L 255, 2014 г., стр. 1).

Жалба, подадена на 21 юли 2022 г. — BASF и др./Комисия

(Дело T-453/22)

(2022/C 389/15)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: BASF SE (Лудвигсхафен на Рейн, Германия), Dow Europe GmbH (Хорген, Швейцария), Nouryon Functional Chemicals BV (Арнем, Нидерландия) (представители: J.P. Montfort и P. Chopova-Leprêtre, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите молят Общия съд:

— да отмени Делегиран регламент (ЕС) 2022/692 на Комисията от 16 февруари 2022 година за изменение с цел адаптиране към научно-техническия прогрес на Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси („обжалваният регламент“) (¹), в частта му, с която въвежда хармонизирана класификация и етикетирание за три вещества, а именно N-карбоксиметилиминобис(етиленнитрило)тетра(оцетна киселина) и нейните пентанатриев и пентакалиев соли (наричани заедно „ДТРА“ или „веществото“), т.е. съображения 2 и 3, членове 1 и 2, и приложението към обжалвания регламент, доколкото засягат ДТРА и по-конкретно, позициите, въведени с приложението към обжалвания регламент в част 3 от приложение VI към Регламент (ЕО) № 1272/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно класифицирането, етикетирането и опаковането на вещества и смеси, за изменение и за отмяна на директиви 67/548/ЕИО и 1999/45/ЕО и за изменение на Регламент (ЕО) № 1907/2006 („Регламентът КЕО“) (²), за отделните вещества:

— N-карбоксиметилиминобис(етиленнитрило)тетра(оцетна киселина),

— пентанатриев (карбоксилатометил)иминобис(етиленнитрило)тетраацетат,

— пентакалиев 2,2',2'',2''',2''''-(етан-1,2-диилнитрило)пентаацетат;

— да осъди ответника да заплати съдебните разноски по това производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: обжалваният регламент е приет в нарушение на критериите за класифициране, установени в член 36, параграф 1 и раздел 3.7.2.2.1 от приложение I към Регламента КЕО, поради това че ДТРА нямат „характерното специфично свойство да причиняват вредни ефекти върху репродукцията“. Въпреки че някои ефекти върху развитието са наблюдавани при животни, експонирани на много високи дози ДТРА, подобни ефекти са „неспецифична вторична последица“, които не обосновават класифициране като токсични за репродукцията.

2. Второ основание: обжалваният регламент е приет в нарушение на раздел 3.7.2.2.2 от приложение I към Регламента КЕО, тъй като органите на ЕС не са оценили надлежно и не са взели предвид при класифицирането на ДТРА „възможното влияние на токсичността при майката“. ДТРА поражда липса на цинк, като прекъсва майчината хомеостаза при плъхове, и именно тази токсичност при майката задейства наблюдаваните неспецифични вторични последици. Това не може да е в подкрепа на класифицирането на ДТРА като токсични за репродукцията вещества, в съответствие с изискванията на Регламента КЕО.
3. Трето основание: обжалваният регламент е приет в нарушение на раздел 3.7.2.1.1 и Таблица 3.7.1(a) от приложение I към Регламента КЕО, тъй като наличните доказателства не представляват „убедително предположение“, че ДТРА може да предизвика вредни ефекти за човешката репродукция, нито пък е налице „убедително доказателство“, че ДТРА може да породи вредни ефекти върху половата функция или върху развитието в отсъствие на други токсични ефекти (т.е. токсичност при майката). Отново, без такива елементи класифицирането на ДТРА като токсично за репродукцията, категория 1B, не е оправдано.
4. Четвърто основание: обжалваният регламент е приет в нарушение на задължението на Комисията по член 37, параграф 5 от Регламента КЕО да внесе предлаганата хармонизирана класификация, „когато е уместно“. Комисията е одобрила становищата на Комитета за оценка на риска („КОР“), без да провери дали те са логически последователни, надеждни и годни да подкрепят предложената класификация. Ако Комисията беше взела предвид всички релевантни данни относно свойствата на ДТРА, както многократно я приканваше заявителят на досието („ЗД“) между 2018 и 2022 г., тя нямаше да класифицира ДТРА като токсични за репродукцията, категория 1B.
5. Пето основание: обжалваният регламент е приет в нарушение на процедурното изискване по член 37, параграф 4 от Регламента КЕО да се консултира по самите становища на КОР, вместо само по предложението за хармонизирана класификация и етикетиране, направено от ЗД.
6. Шесто основание: при приемането на обжалвания регламент без предварително да се проведе изследване и документиране на въздействието, Комисията е нарушила задълженията си по Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество и принципа на добра администрация.

(¹) ОВ L 129, 2022 г., стр. 1 и поправка в ОВ L 146, 2022 г., стр. 150.

(²) ОВ L 353, 2008 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 18 август 2022 г. — Австрия/Комисия

(Дело T-501/22)

(2022/C 389/16)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Република Австрия (представители: J. Schmoll и A. Kögl)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Решение за изгълнение (ЕС) 2022/908 на Комисията от 8 юни 2022 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (нотифицирано под номер С(2022) 3543), обнародвано в Официален вестник на Европейския Съюз от 10 юни 2022 г., L 157, стр. 15, доколкото посочените в приложението към това решение в бюджетна позиция 6200, редове 1—8, допуснати от Република Австрия декларирани по линия на ЕФГЗ разходи, като се приспадат посочените в бюджетна позиция 08020601 суми в размер общо на 68 146 449,98 EUR, се изключват от финансирането на Съюза,

— да осъди ответника да заплати съдебните разходи.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: ответникът е нарушил член 52, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1306/2013 ⁽¹⁾, тъй като с обжалваното решение за изпълнение налага финансова корекция, въпреки че жалбоподателят е приложил коефициентите за намаляване при разпределението на права на плащане на стопаните на алпийски площи в съответствие с член 24, параграф 6 от Регламент (ЕС) № 1307/2013 ⁽²⁾. Поради това извършената в тази връзка финансова корекция е неправилна.
2. Второ основание: ответникът е нарушил член 52, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1306/2013, тъй като е наложил финансова корекция, въпреки че използването на националния резерв за взетите корективни мерки за стопаните на пасища, както и на линейното намаление, за да се избегне надхвърляне на определените от държавата тавани, са в съответствие с правото на Съюза. Във връзка с този подход жалбоподателят е можел да се позове на член 30, параграф 7, буква б), съответно на член 7 от Регламент (ЕС) № 1307/2013. Поради това извършените в това отношение финансови корекции са неправилни.
3. Трето основание: ответникът е нарушил член 52, параграф 4, буква а) от Регламент (ЕС) № 1306/2013, тъй като е отказал финансиране и за такива разходи по ЕФГЗ, които са извършени преди 26 ноември 2016 г., и следователно над 24 месеца преди датата на предоставяне на резултатите от разследването с писмо на ответника от 27 ноември 2018 г.
4. Четвърто основание: ответникът не е изпълнил предвиденото в член 296, втора алинея ДФЕС задължение за мотивиране, тъй като изобщо не е разгледал доводите на жалбоподателя относно класификацията на алпийските пасища въз основа на законите на провинциите и поради това не е мотивирал в достатъчна степен и надлежно твърдяното от жалбоподателя нарушение на принципите на обективност и на равно третиране при прилагането на предвидената в член 24, параграф 6 от Регламент (ЕС) 1307/2013 дерогация.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 549).

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 608).

Жалба, подадена на 18 август 2022 г. — CrossFit/EUIPO — Pitk Pelotas (CROSSWOD EQUIPMENT)

(Дело T-506/22)

(2022/C 389/17)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: CrossFit LLC (Боулдър, Колорадо, Съединени щати) (представител: D. Mărginean, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Pitk Pelotas, SL (Ноаин, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „CROSSWOD EQUIPMENT“ — заявка за регистрация № 18 064 486

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 22 юни 2022 г. по преписка R 325/2021-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени частично обжалваното решение,
- да измени обжалваното решение,
- да осъди Pitk Pelotas, SL да заплати разностите, направени от CrossFit, LLC по настоящото производство, производството пред апелативния състав и това пред отдела по споровете.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета, доколкото първи апелативен състав неправилно заключил, че няма вероятност от объркване с по-ранната марка „CROSSFIT“,
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета, доколкото първи апелативен състав неправилно заключил, че няма вероятност от объркване с по-ранната марка „CROSS“,
- Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета, доколкото апелативният състав неправилно заключил, че жалбоподателят не е доказал известността в Европейския съюз на по-ранната си марка „CROSSFIT“ във връзка с услуги от клас 41.

Жалба, подадена на 22 август 2022 г. — Vimbo/EUIPO — Bottari Europe (VimboBIKE)

(Дело T-509/22)

(2022/C 389/18)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Vimbo, SA (Мадрид, Испания) (представител: J. Carbonell Callicó, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Bottari Europe Srl (Помпонеско, Италия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „VimboBIKE“ — заявка за регистрация № 18 274 340

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 16 юни 2022 г. по преписка R 2110/2021-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,

- да обяви за неприложимо разпореждането жалбоподателят да понесе разноските на другата страна в производството пред апелативния състав,
- да осъди EUIPO и встъпилата страна да заплатят всички разноски по спора пред Общия съд, включително тези по производството пред апелативния състав.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 109 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 23 август 2022 г. — **Olimp Laboratories/EUIPO — Schmitzer (HPU AND YOU)**

(Дело T-511/22)

(2022/C 389/19)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Olimp Laboratories sp. z o.o. (Дембица, Полша) (представител: M. Kondrat, адвокат)

Отговорник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Sonja Schmitzer (Телтов, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: Заявка за фигуративна марка на Европейския съюз „HPU AND YOU“ — Заявка за регистрация № 18 174 721

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 23 юни 2022 г. по преписка R 1888/2021-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение и да върне делото за ново разглеждане от EUIPO или
- да измени обжалваното решение, като постанови, че са налице относителни основания да се откаже регистрация по заявка № 18 174 721 за всички стоки и услуги от класове 5, 35 и 44 и че марката не следва да бъде регистрирана,
- да присъди на жалбоподателя съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на принципа за преценка на сходството на марките,
- Нарушение на принципа за защита на оправданите правни очаквания и на принципа на правната сигурност.

Жалба, подадена на 29 август 2022 г. — Aldi/EUIPO — Heredero de Navarra (LYTTOS)

(Дело T-517/22)

(2022/С 389/20)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Aldi GmbH & Co. KG (Мюлхайм на дер Руур, Германия) (представители: N. Lützenrath, C. Fürsen, M. Minkner и A. Starcke, адвокати)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Heredero de Navarra, SL (Мендавия, Испания)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: Заявка за словна марка на Съюза LYTTOS — Заявка № 18 126 191

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на втори апелативен състав на EUIPO от 18 май 2022 г. по преписка R 1462/2021-2

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение,
- да осъди EUIPO да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 47, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета,
- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 2017/1001 на Европейския парламент и на Съвета.

Жалба, подадена на 28 август 2022 г. — Karić/Съвет

(Дело T-520/22)

(2022/С 389/21)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Vogoљjub Karić (Белград, Сърбия) (представител: R. Löff, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение (ОВППС) 2022/881 на Съвета от 3 юни 2022 година за прилагане на Решение 2012/642/ОВППС относно ограничителни мерки с оглед на положението в Беларус и участието на Беларус в руската агресия срещу Украйна ⁽¹⁾,

- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/876 на Съвета от 3 юни 2022 година за прилагане на член 8а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 765/2006 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Беларус и участието на Беларус в руската агресия срещу Украйна ⁽²⁾ (наричани по-нататък заедно „обжалваните актове“) в частите им, които се прилагат за жалбоподателя, и
- да осъди Съвета да понесе направените от него съдебни разноски и да заплати съдебните разноски на жалбоподателя за воденото на настоящото дело.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква три основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на правото на защита. Първо, мотивите не били изложени адекватно. С обжалваните актове се нарушавал член 296, втора алинея ДФЕС, тъй като в тях не се посочвало достатъчно ясно как Съветът е заключил, че алтернативните критерии по член 3, параграф 1, буква б) и член 4, параграф 1, буква б) от Решение 2012/642/ОВППС на Съвета от 15 октомври 2012 година относно ограничителните мерки срещу Беларус ⁽³⁾ се прилагат за жалбоподателя. Второ, нарушен бил принципът на лична отговорност, тъй като в обжалваните актове не се посочвала ползата, която жалбоподателят е извлечъл от режима в Беларус, или подкрепата, която е оказал на последния, а така се засягали основните му права в нарушение на принципа на лична отговорност.
2. Второ основание: явна грешка в преценката. Първо, не било доказано наличието на полза от режима на Лукашенко или подкрепа за този режим. Обжалваните актове били опорочени от явна грешка в преценката, тъй като били приети без да са налице достатъчно подкрепящи доказателства. Второ, не било доказано релевантно във времето поведение. Обжалваните актове имали само санкциониращ характер и съответно били незаконосъобразни, тъй като посочените в тяхна подкрепа доказателства разкривали само обстоятелства с историческо значение.
3. Трето основание: непропорционална намеса в основните права на жалбоподателя. Целта на обжалваните актове била постигната с други законодателни мерки; поради това те съставлявали непропорционална намеса в основните права на жалбоподателя.

⁽¹⁾ ОВ L 153, 2022 г., стр. 77.

⁽²⁾ ОВ L 153, 2022 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 285, 2012 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 29 август 2022 г. — Golovaty/Съвет

(Дело T-521/22)

(2022/C 389/22)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Ivan Ivanovich Golovaty (Солигорск, Беларус) (представител: V. Ostrovskis, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение (ОВППС) 2022/881 на Съвета от 3 юни 2022 година за прилагане на Решение 2012/642/ОВППС относно ограничителни мерки с оглед на положението в Беларус и участието на Беларус в руската агресия срещу Украйна ⁽¹⁾ в частта, засягаща жалбоподателя (приложение А.2),
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/876 на Съвета от 3 юни 2022 година за прилагане на член 8а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 765/2006 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Беларус и участието на Беларус в руската агресия срещу Украйна ⁽²⁾ в частта, засягаща жалбоподателя (приложение А.3),

— да осъди Съвета да заплати съдебните разноски и разходите в производството.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква шест основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на принципа на законосъобразност.

— Мотивите за включване на жалбоподателя в списъка съдържаха редица термини, които не били определени нито в обжалваните актове, нито в съдебната практика. Тяхното значение съответно не било ясно за жалбоподателя, като той не можел да ги разбере еднозначно и да реши как да действа в контекста на взетите срещу него мерки от Съвета.

2. Второ основание: явна грешка в преценката.

— Съветът не доказал по какъв начин жалбоподателят се е възползвал от режима на Лукашенко или го е подкрепял. Следователно Съветът не доказал, че жалбоподателят се ползва от режима на Лукашенко или го подкрепя.

— Съветът не доказал защо жалбоподателят да е отговорен за репресиите срещу гражданското общество. Следователно Съветът не доказал, че жалбоподателят е отговорен за репресиите срещу гражданското общество.

— Повечето от представените от Съвета доказателства били ненадеждни, неточни или несвързани с жалбоподателя или мотивите за включване в списъка.

3. Трето основание: нарушение на принципа на недопускане на дискриминация.

4. Четвърто основание: непропорционално посегателство срещу правото на собственост.

5. Пето основание: неизпълнение на задължението за мотивиране.

6. Шесто основание: нарушение на принципа на зачитана на правото на защита.

⁽¹⁾ ОВ L 153, 2022 г., стр. 77.

⁽²⁾ ОВ L 153, 2022 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 29 август 2022 г. — QU/Съвет

(Дело T-522/22)

(2022/C 389/23)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: QU (представители: R. Martens и V. Ostrovskis, адвокати)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени, първо, Решение (ОВППС) 2022/883 на Съвета от 3 юни 2022 година за изменение на Решение 2014/145/ОВППС (наричано по-нататък „измененото решение“) относно ограничителни мерки във връзка с действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна ⁽¹⁾, в частта му, в която се отнася до жалбоподателя, и второ, Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/878 на Съвета от 3 юни 2022 година за прилагане на Регламент (ЕС) No 269/2014 (наричан по-нататък „измененият регламент“) относно ограничителни мерки по отношение на действия, подкопаващи или застрашаващи териториалната цялост, суверенитета и независимостта на Украйна ⁽²⁾, в частта му, в която се отнася до жалбоподателя,

— да осъди Съвета да заплати всички разноски по настоящото производство.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушения на член 2 от измененото решение и на член 3 от изменения регламент, тъй като Съветът е допуснал грешка при прилагане на правото, като е приложил неправилно към жалбоподателя критерий ж) на член 2, параграф 1 от измененото решение и член 3, параграф 1 от изменения регламент, без да разгледа обстойно фактите и да представи достатъчна обосновка за приемане на ограничителни мерки спрямо дадено лице.
2. Второ основание: нарушения на член 296 от Договора за функциониране на Европейския съюз (наричан по-нататък „ДФЕС“), член 41, параграф 2 от Хартата на основните права (наричана по-нататък „Хартата“) и членове 2 и 4 от измененото решение, тъй като Съветът не е предоставил достатъчно специфични и конкретни мотиви, за да обоснове решението да наложи ограничителни мерки на жалбоподателя съгласно член 4 от [измененото] решение и член 3 от [изменения] регламент; Съветът е допуснал явни грешки в анализа си и не е установил защо за жалбоподателя се прилага един от критериите, посочени в измененото решение, без да разгледа обстойно фактите и да представи достатъчна обосновка за приемане на ограничителни мерки спрямо дадено лице.
3. Трето основание: нарушения на членове 41 и 48 от Хартата, тъй като Съветът не е предоставил преписката с доказателствата на жалбоподателя в срок, достатъчен да му позволи да защити правата си; Съветът е наложил на жалбоподателя 14-дневен срок за представяне на възражения и е предоставил преписката с доказателствата едва един ден преди изтичането на срока; жалбоподателят не е имал време да се запознае с преписката с доказателствата и да представи възражения, въпреки че Съветът е трябвало да предостави достатъчно време на жалбоподателя да разгледа преписката с доказателствата и да представи възражения, и е трябвало да гарантира напълно спазването на правото му на защита.
4. Четвърто основание: нарушения на член 296 от ДФЕС, членове 16 и 45 от Хартата, тъй като Съветът е наложил на жалбоподателя базирани на необосновани фактически твърдения непропорционални ограничителни мерки, които във всеки случай вече не могат да бъдат оправдани.

⁽¹⁾ ОВ L 153, 2022 г., стр. 92.

⁽²⁾ ОВ L 153, 2022 г. стр. 15.

Жалба, подадена на 30 август 2022 г. — Belaruskali/Съвет

(Дело T-528/22)

(2022/C 389/24)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Belaruskali ААТ (Солигорск, Беларус) (представител: V. Ostrovskis, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение (ОВППС) 2022/881 на Съвета от 3 юни 2022 година за прилагане на Решение 2012/642/ОВППС относно ограничителни мерки с оглед на положението в Беларус и участието на Беларус в руската агресия срещу Украйна ⁽¹⁾ в частта, засягаща жалбоподателя,
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/876 на Съвета от 3 юни 2022 година за прилагане на член 8а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 765/2006 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Беларус и участието на Беларус в руската агресия срещу Украйна ⁽²⁾ в частта, засягаща жалбоподателя (наричани по-нататък заедно „обжалваните актове“), и
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски и разходите в производството.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква пет основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: нарушение на принципа на законосъобразност.

- С обжалваните актове в частите им, засягащи жалбоподателя, се нарушавали основни човешки права.
- С обжалваните актове в частите им, засягащи жалбоподателя, се нарушавали международни договори.
- С обжалваните актове се нарушавали целите, заложиени от правните основи на Европейския съюз.
- С обжалваните актове в частите им, засягащи жалбоподателя, се нарушавал принципът, изискващ мерките да бъдат целенасочени — те засягали гражданското население не само в Беларус, но и по целия свят.
- С обжалваните актове се нарушавал принципът на правна сигурност. Мотивите за включване на жалбоподателя в списъка съдържали редица термини, които не били определени нито в обжалваните актове, нито в съдебната практика. Тяхното значение съответно не било ясно за жалбоподателя, като той не можел да ги разбере еднозначно и да реши как да действа в контекста на взетите срещу него мерки от Съвета.

2. Второ основание: явна грешка в преценката.

- Съветът не доказал по какъв начин жалбоподателят се е възползвал от режима на Лукашенко или го е подкрепял. Следователно Съветът не доказал, че жалбоподателят се ползва от режима на Лукашенко или го подкрепя.
- Съветът не доказал защо жалбоподателят да е отговорен за репресиите срещу гражданското общество. Следователно Съветът не доказал, че жалбоподателят е отговорен за репресиите срещу гражданското общество.
- Повечето от представените от Съвета доказателства били ненадеждни, неточни или несвързани с жалбоподателя или мотивите за включване в списъка.

3. Трето основание нарушение на принципа на недопускане на дискриминация.

4. Четвърто основание: нарушение на принципа на пропорционалност.

5. Пето основание: неизпълнение на задължението за мотивиране.

⁽¹⁾ ОВ L 153, 2022 г., стр. 77.

⁽²⁾ ОВ L 153, 2022 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 30 август 2022 г. — QT/ЕИБ

(Дело T-529/22)

(2022/C 389/25)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: QT (представител: L. Levi, адвокат)

Отговорник: Европейска инвестиционна банка (ЕИБ)

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да приеме настоящата жалба за допустима и основателна, въз основа на това,
- да отмени решението от 28 септември 2021 г. за възстановяване на сумата от 61 186,61 EUR и решението от 20 май 2022 г. за отхвърляне на жалбата на жалбоподателя по административен ред,

- да осъди ЕИБ да върне възстановените суми заедно с лихвите за забава, определени в съответствие с лихвения процент на Европейската централна банка, увеличен с два пункта,
- да осъди ЕИБ да заплати всички съдебни разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата срещу решението на Европейска инвестиционна банка (ЕИБ) от 28 септември 2021 г. да възстанови сумата от 61 186,61 EUR, недължимо изплатена като надбавки за образование, надбавки за дете на издръжка и свързаните с това предимства за периода от юли 2014 г. до юни 2017 г., жалбоподателят изтъква четири основания.

1. Първо основание: липса на компетентност на издателя на акта.
2. Второ основание: нарушаване на петгодишния давностен срок, предвиден в член 16.3 от административните разпоредби, приложими за персонала на ЕИБ (наричани по-нататък „административните разпоредби“).
3. Трето основание: нарушаване на член 16 от административните разпоредби, тъй като наред с петгодишния давностен срок не са изпълнени условията за възстановяване.
4. Четвърто основание: нарушаване на членове 2.2.3 и 2.2.4 от административните разпоредби и явна грешка в преценката.

Жалба, подадена на 30 август 2022 г. — Belarusian Potash Company/Съвет

(Дело T-534/22)

(2022/C 389/26)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Belarusian Potash Company ААТ (Минск, Беларус) (представител: V. Ostrovskis, адвокат)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение за изпълнение (ОВППС) 2022/881 на Съвета от 3 юни 2022 година за прилагане на Решение 2012/642/ОВППС относно ограничителни мерки с оглед на положението в Беларус и участието на Беларус в руската агресия срещу Украйна ⁽¹⁾ в частта, засягаща жалбоподателя,
- да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) 2022/876 на Съвета от 3 юни 2022 година за прилагане на член 8а, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 765/2006 относно ограничителни мерки с оглед на положението в Беларус и участието на Беларус в руската агресия срещу Украйна ⁽²⁾ в частта, засягаща жалбоподателя (наричани по-нататък заедно „обжалваните актове“), и
- да осъди Съвета да заплати всички съдебни разноски и разходи в производството, включително направените от жалбоподателя за защитата му.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква четири основания в подкрепа на жалбата.

1. Първо основание: с обжалваните актове се нарушавал принципът на законосъобразност.
 - Мотивите за включване на жалбоподателя в списъка съдържали редица термини, които не били определени нито в обжалваните актове, нито в съдебната практика. Тяхното значение съответно не било ясно за жалбоподателя, като той не можел да ги разбере еднозначно и да реши как да действа в контекста на взетите срещу него мерки от Съвета.

2. Второ основание: нарушение на правото на ефективна съдебна защита и неизпълнение на задължението за мотивиране.
3. Трето основание: явна грешка в преценката.
 - Повечето от представените от Съвета доказателства били ненадеждни, неточни или несвързани с жалбоподателя или мотивите за включване в списъка.
 - Съветът не доказал по какъв начин жалбоподателят се е възползвал от режима на Лукашенко или го е подкрепял. Следователно Съветът не доказал, че жалбоподателят се ползва от режима на Лукашенко или го подкрепя.
4. Четвърто основание: нарушение на принципа на пропорционалност.

⁽¹⁾ ОВ L 153, 2022 г., стр. 77.

⁽²⁾ ОВ L 153, 2022 г., стр. 1.

Определение на Общия съд от 25 август 2022 г. — Silgan Closures и Silgan Holdings/Комисия

(Дело T-415/18) ⁽¹⁾

(2022/С 389/27)

Език на производството: немски

Председателят на девети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 294, 20.8.2018 г.

Определение на Общия съд от 25 август 2022 г. — Silgan International и Silgan Closures/Комисия

(Дело T-808/19) ⁽¹⁾

(2022/С 389/28)

Език на производството: немски

Председателят на девети състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 27.1.2020 г.

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации
на Европейския съюз
L-2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG